

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθεται το άρθρο 63 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 56 Συνθήκης ΕΚ) σε εθνική φορολογική διάταξη όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, κατά την οποία, προκειμένου να επιστραφεί ο φόρος επί των εισοδημάτων από κεφάλαια σε εταιρία εγκατεστημένη στην αλλοδαπή η οποία εισπράττει μερίσματα από συμμετοχές και η συμμετοχή της οποίας υπολείπεται του κατώτατου ορίου που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ ⁽¹⁾, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών (όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/123/ΕΚ ⁽²⁾), απαιτείται να προσκομισθεί βεβαίωση της αλλοδαπής φορολογικής διοίκησης από την οποία να αποδεικνύεται ότι ο φόρος επί των εισοδημάτων από κεφάλαια δεν μπορεί ούτε να συμψηφισθεί με φορολογική οφειλή της εν λόγω εταιρίας ή κατόχου μεριδίων που έχει άμεση ή έμμεση συμμετοχή σε αυτήν ούτε να εκπέσει ως λειτουργικές ή επαγγελματικές δαπάνες, καθώς και ότι δεν πραγματοποιήθηκε συμψηφισμός, έκπτωση ή μεταφορά του φόρου αυτού, όταν, αντιθέτως, για την επιστροφή του φόρου επί των εισοδημάτων από κεφάλαια σε εταιρία εγκατεστημένη στην ημεδαπή με το ίδιο ποσοστό συμμετοχής δεν απαιτείται η προσκόμιση τέτοιας αποδείξεως;
- 2) Στην περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι αρνητική:

Αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας και στην αρχή του «*effet utile*» (της πρακτικής αποτελεσματικότητας) η απαίτηση για την προσκόμιση της βεβαίωσης που αναφέρεται στο πρώτο ερώτημα σε περίπτωση που ο εγκατεστημένος στην αλλοδαπή δικαιούχος μερισμάτων τα οποία προέρχονται από εταιρικά μερίδια της καλούμενης ελεύθερης διασποράς αδυνατεί εκ των πραγμάτων να προσκομίσει την εν λόγω βεβαίωση;

- ⁽¹⁾ Οδηγία 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ 1990, L 225, σ. 6).
- ⁽²⁾ Οδηγία 2003/123/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, για τροποποίηση της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφόρων κρατών μελών (ΕΕ 2004, L 7, σ. 41).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία)
στις 5 Νοεμβρίου 2020 — SC Cridar Cons SRL κατά Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj,
Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca**

(Υπόθεση C-582/20)

(2021/C 53/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Înalta Curte de Casație și Justiție

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: SC Cridar Cons SRL

Ανααιρεσίβλητες: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν η οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, και το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία παρέχει τη δυνατότητα στις φορολογικές αρχές, μετά την έκδοση πράξης επιβολής φόρου με την οποία δεν αναγνωρίσθηκε το δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ επί των εισροών, να αναστείλουν την εξέταση της διοικητικής ένστασης εν αναμονή της έκβασης ποινικής διαδικασίας η οποία ενδεχομένως θα παράσχει πρόσθετα αντικειμενικά στοιχεία σχετικά με συμμετοχή του υποκείμενου στον φόρο σε φορολογική απάτη;

- 2) Διαφοροποιείται η απάντηση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο προηγούμενο ερώτημα αν, κατά τη διάρκεια της αναστολής εξέτασης της διοικητικής ένστασης, ο υποκείμενος στον φόρο μπορεί να επωφεληθεί από προσωρινά μέτρα που αναστέλλουν τις συνέπειες της μη αναγνώρισης του δικαιώματος έκπτωσης του ΦΠΑ;

(¹) ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Valladolid (Ισπανία) στις 5 Νοεμβρίου 2020 — BFF Finance Iberia S.A.U. κατά Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

(Υπόθεση C-585/20)

(2021/C 53/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Valladolid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: BFF Finance Iberia S.A.U.

Καθή: Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

Προδικαστικά ερωτήματα

Λαμβανομένων υπόψη του άρθρου 4, παράγραφος 1, του άρθρου 6 και του άρθρου 7, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές (¹):

- 1) Έχει το άρθρο 6 της οδηγίας την έννοια ότι τα 40 ευρώ οφείλονται σε κάθε περίπτωση ανά τιμολόγιο, εφόσον ο πιστωτής εγείρει εξατομικευμένα τις αξιώσεις που απορρέουν από κάθε τιμολόγιο ενώπιον τόσο των διοικητικών αρχών όσο και των δικαστηρίων ή τα 40 ευρώ οφείλονται ανά τιμολόγιο σε κάθε περίπτωση, ακόμη και εάν έχουν εγερθεί γενικές αξιώσεις για το σύνολο των απαιτήσεων;
- 2) Πώς πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 198, παράγραφος 4, του ley 9/2017, [de 8 de noviembre, de Contratos del Sector Público, por la que se transponen al ordenamiento jurídico español las Directivas del Parlamento Europeo y del Consejo 2014/23/UE y 2014/24/UE, de 26 de febrero de 2014 (νόμου 9/2017, της 8ης Νοεμβρίου 2017, για τις δημόσιες συμβάσεις, με τον οποίο μεταφέρονται στην ισπανική έννομη τάξη οι οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2014/23/ΕΕ και 2014/24/ΕΕ της 26ης Φεβρουαρίου 2014], το οποίο προβλέπει προθεσμία πληρωμής 60 ημερών σε κάθε περίπτωση και για όλες τις συμβάσεις, τάσσοντας αρχική περίοδο 30 ημερών ως προθεσμία επαλήθευσης και τις επόμενες 30 ημέρες ως προθεσμία πληρωμής, λαμβανομένου υπόψη ότι στην αιτιολογική σκέψη 23 της οδηγίας αναφέρονται τα εξής:

«Οι μεγάλες προθεσμίες πληρωμής και οι καθυστερήσεις στις πληρωμές από δημόσιες αρχές, για εμπορεύματα και υπηρεσίες, προκαλούν αδικαιολόγητο κόστος για τις επιχειρήσεις. Επομένως, είναι σκόπιμο να καθιερωθούν ειδικοί κανόνες για τις εμπορικές συναλλαγές που αφορούν την πώληση εμπορευμάτων ή την παροχή υπηρεσιών από επιχειρήσεις σε δημόσιες αρχές, οι οποίοι θα πρέπει να προβλέπουν, ειδικότερα, προθεσμίες πληρωμής κατά κανόνα όχι μεγαλύτερες από 30 ημερολογιακές ημέρες, εκτός αν στη σύμβαση προβλέπεται ρητά μεγαλύτερη προθεσμία η οποία τεκμηριώνεται αντικειμενικά υπό το πρίσμα του ιδιαίτερου χαρακτήρα ή των ειδικών χαρακτηριστικών της σύμβασης, και, σε κάθε περίπτωση, όχι μεγαλύτερες από 60 ημερολογιακές ημέρες.»[:]